

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra BALLADE

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. 250. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621535954800/facsimile.pdf> (tilgået 09. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Søger og beder — kan ikke finde,
Banker og stirrer — Taarerne rinde;
Kraften er knuust og Trøsten ei funden
Blomsten er aarle visnet i Lunden.

Barnet ei Hjem har lavt udi Byen,
Hjemmet er Himlen og Vuggen er Skyen;
Fader og Moder, Søster og Broder
Findes i hine lysende Kloder.

Sangen hentoner! — Mignon, Du sover!
Stille staae Barmens svulmende Vover.
Kjærlighed græder! Mignon vil ikke
Aabne de tause, brændende Blikke.

BALLADE.

»Hvo vover det? enten den skaldede Mand
Eller han med den tykke, rødlig Top
At gribe den store Bolle paastand
Og hælde dens Indhold i sin Krop?
Den Mand, der gjør *def*, har vundet Slaget,
Og han være Konge for hele Laget!«

Der sad Saamangen, hvis Næses Guld
Beviste dens Eiers daglige Flid;
De kiged i Bollen — den var saa fuld!
»Sligt gjør ei Nogen i vores Tid!«
Enhver bortvendte sit skaldede Hoved
Og Ingen af Gubberne Dysten voved!

Da reiste der sig en Parykmagersøn —
Den Ædling talte kun tretten Aar!

»Vel er jeg om Hagen temmelig grøn,
Men Lammet beskjemmer de gamle Faar!«
Han hælded i Rallen nu hele Kruset
Og jublende Bravo gjenlød i Huset.

Der sad de gamle Brave,
De saae med lønlig Gru,
Hvorledes den Drengemave
Ei revned' brat endnu.

Den Slurk var ikke hæsliq!
Stolt liden Rødtop stod.
Hans Ansigt, Ruder Es liig,
Flammed som friske Blød.

Men der han gik hjem over Gaden
Da snubled hans ene Been;
For tung blev Aftensmaden,
Han sank i en Rendesteen.

Med Hoc'det i Rendesteens Blødme,
Med Munden i Mudderets Grødme,
Med begge Been ivær!
Inddrikkende Bundfaldets Sødme,
Stod han i Aftenens Rødme,
Under Skyglands og Stjerneskjær!

EN FADERS TESTAMENT TIL SØNNEN.

Hør mig, min Dreng! — Forinden jeg bortreiser
Og gaaer den lange, magre Landevei,
Hvor ingen huggen Milepæl der kneiser
Og ingen Kro, hvor Man faaer Viin og Steg,